

VERWARMINGSDEKEN BV 4

Weinig elektrische huishoudelijke artikelen zullen in deze voor ons land zo strenge winter zo gewaardeerd zijn als een verwarmingsdeken. ERRES heeft zijn best gedaan om in deze behoefte te voorzien. Dit is niet helemaal gelukt omdat de vraag groter was dan onze fabriek aan de Abstederdijk — ondanks het werken op topcapaciteit — aankon.

Wat is nu het geheim van een elektrische deken?

Dat deze in feite een nieuwe manier van slapen betekent. De meeste Nederlanders, behalve zij die centrale verwarming hebben, kruipen in deze wintertijd in een ijskoud bed of — tijdens een meer gewone winter — in een kil bed. Dikwijls ook nog met koude voeten, zodat het lang duurt voordat zij warm zijn geworden. Sommige mensen, die kouwelijk zijn aangelegd, liggen dan uren wakker en staan dan 's morgens onvoldoende uitgerust op.

Een verwarmingsdeken maakt aan al deze narigheden radicaal een einde. Je kunt er dat kille bed, dat soms zelfs klam aanvoelt, heerlijk mee vóórverwarmen, zodat het een plezier wordt in bed te stappen.

Als je daar behoefte aan hebt, kun je 's nachts de elektrische deken ingeschakeld laten staan, wat in tijden met vriesweer bijzonder aangenaam is. Je kunt in een koude slaapkamer 's winters toch het raam — zij het dan op een kiertje — open laten staan, waardoor er frisse lucht kan binnenkomen.

U begrijpt nu, waarom wij zopas over een „nieuwe manier van slapen” spraken. De gezondheid wordt erdoor bevorderd. Zelfs de arbeidsproductiviteit — waarmee wij immers onze 5-daagse werkweek moesten verdienen — wordt er gunstig door beïnvloed. Een uitgeslapen mens telt voor twee!

Gezien het comfort dat verwarmingsdekens geven, is het moeilijk te begrijpen, dat zulke dekens tot voor kort hoofdzakelijk door zieke mensen werden gebruikt. Iedereen heeft plezier van een elektrische deken, of je gezond bent of ziek, oud of jong, getrouwd of ongetrouwd.

De laatste tijd begint dit inzicht baan te breken en ERRES heeft daarop het antwoord gegeven door met twee nieuwe typen verwarmingsdekens uit te komen, de BV 4 en de BV 5.

In dit nummer vindt u de BV 4 afgebeeld. Van dit type zullen wij nu nog enige bijzonderheden vertellen; de BV 5 komt over enkele weken aan de beurt.

U kent wellicht de BV 3, het type deken, dat Van der Heem reeds vele jaren heeft gefabriceerd, waarmee ERRES in Nederland naam heeft gemaakt en die thans uitverkocht is. De BV 3 was een betrekkelijk kleine laagspanningsdeken (100 x 75 cm), die in combinatie met een transformator wordt gebruikt en dat gedeelte van het bed verwarmt, dat men het meest nodig acht. Die plaats kan voor de één het voeteinde zijn, voor een ander de rug enz.

De BV 4 is familie van de BV 3, want het is eveneens een laagspanningsdeken, die door middel van een transformator met gescheiden wikkelingen en aftakschakelaar wordt gevoed.

Vervolg pag. 2 kolom 1

Ze staan voor de deur: DE ONDERNEMINGSRAAD- VERKIEZINGEN

Mogelijk hebben velen net zich niet gerealiseerd, maar de zittingsduur van onze huidige Ondernemingsraden loopt dit jaar in april af. Er zullen dus verkiezingen moeten worden gehouden en wij stellen ons voor u vanaf heden regelmatig via het VDH-tje op de hoogte te houden van alles wat deze verkiezingen betreft.

De meeste Nederlanders, vooral in de naoorlogse situatie, lopen niet bepaald warm als het om verkiezingen, welke dan ook, gaat. Dat is ook wel te begrijpen. Bij verkiezingen, zoals voor de leden van de Tweede Kamer, de Provinciale Staten en Gemeenteraad mogen wij van ons kiesrecht gebruik maken om iemand te kiezen die wij meestal nog nooit in levende lijve hebben gezien. En als de leden eenmaal gekozen zijn, komen zij met hun werk zover van de kiezers af te staan, dat er van een werkelijke band bijna geen sprake is.

Bij de verkiezing van ondernemingsraadleden ligt dat onzes inziens 'gelukkig' heel anders. Ieder van ons kan, en moet dat eigenlijk ook, nauw betrokken zijn bij het werk van de Ondernemingsraad en bij OR-verkiezingen is het nog mogelijk dat wij iemand kiezen die wij kennen.

Op al deze punten hopen wij de komende maanden terug te komen. Wij volstaan thans met te melden dat inmiddels voor onze 3 bedrijven de kiescommissies zijn benoemd, die dezer dagen met hun werkzaamheden zullen beginnen.

De samenstelling van de kiescommissies is als volgt:

Maanweg:

J. H. Ardaseer, J. A. van Grondelle, N. Kouwer, P. J. de Raad en C. Schrevel.

Utrecht:

H. van Bokhorst, J. van den Broek, B. A. F. van der Linden, A. L. Moens en J. van Zwieten.

ENAF:

C. G. Evers, F. M. H. M. Cuppen, IJ. de Jong, J. C. van Iwaarden en J. J. Schenderling.

Maar de BV 4 biedt heel wat meer. In de eerste plaats zijn de afmetingen aanzienlijk groter, namelijk 180 x 85 cm, met een verwarmend oppervlak van 150 x 70 cm.

Hierdoor kan een geheel éénpersoonsbed gelijktijdig worden verwarmd en zelfs het midden van een tweepersoonsbed, als men het knus wil houden. Overigens heeft Van der Heem er geen bezwaar tegen als een getrouwde man en vrouw heel egoïstisch ieder een eigen deken wensen te hebben.

In de tweede plaats geeft de BV 4 meer warmte dan de BV 3, waardoor het bed in kortere tijd kan worden vóórverwarmd of in koude nachten gemakkelijker op temperatuur kan worden gehouden.

De transformator heeft 3 regelstanden en een nulstand. Het vermogen bedraagt in stand één 15 W, in stand twee 35 W en in stand drie 53 W. U ziet, dat zelfs in zijn hoogste stand deze elektrische deken niet meer stroom kost dan een kleine gloeilamp.

Een andere eigenschap van de BV 4 is, dat aan het voeteneinde de verwarmingsdraden dicht op elkaar zijn gelegd dan aan het hoofdeinde. Dit is bewust zo gedaan, aangezien het warmteverlies door de dekens zich het sterkst aan het voeteneinde doet gevoelen.

Aan het voeteneinde van de deken is een strook van ongeveer 25 cm vrij van verwarmingsdraden gehouden om de gebruiker de gelegenheid te geven, de deken in te stoppen.

De BV 4 kan naar wens op twee manieren worden gebruikt: als onderdeken om er op te liggen of uitgespreid tussen bovenlaken en gewone deken(s).

Het aansluitsnoer van de deken wordt via een speciale stekker op de transformator aangesloten. Aansluiting op het lichtnet is dus niet mogelijk. De maximale spanning van de secundaire wikkeling van de trafo bedraagt slechts 16 volt, dus bijzonder veilig.

De trafo wordt, met behulp van een gewone snoer en stekker, op het lichtnet aangesloten.

Dat de deken volkomen veilig is, blijkt ook uit het feit, dat de BV 4 het predikaat „KEMA-keur” heeft verkregen, hetgeen betekent, dat de fabricage van deze deken onder voortdurende controle van de KEMA staat.

De BV 4, die wordt afgeleverd in een keurige draagdoos kost f 92,50, inclusief transformator.

KUNT U TYPEN?

Typ dan mee!

Een oproep die wij heus niet van de daken behoeven te schreeuwen.

De voortekenen zijn er, dat onze

ALGEMENE TYPEWEDSTRIJD,

die begin maart zal worden gehouden, geen gebrek aan belangstelling zal hebben.

In alle gelederen wordt druk geoefend, om zoveel mogelijk beslagen ten ijs te komen.

DOET U OOK MEE?

Deze voor heel koffiedrinkend Van der Heem bekende man, de heer J. J. Kersten, zal donderdag 14 februari a.s. terug kunnen zien op een dienstverband van 12½ jaar. Die dag zal hij niet in het Ontspanningsgebouw aanwezig zijn, maar daarna zal hij u nog van menig kopje koffie voorzien.

Maandagavond begon het. Goede burens nodigden ons uit ons aller Mies Bouwman op haar sluitingsavond van „Ons Dorp” niet alleen te horen getuigen van haar blijdschap over het verloop van de actie, maar haar voor de TV ook te zien.

Het was voor mij een uitgemaakte zaak, dat de van ontroering slikkende Mies mij ook met dezelfde gevoelens bezielde toen ik ontdekte dat de rillingen mij over de rug liepen.

Maar ook na het wegsterven van de laatste klanken van het Wilhelmus in het stampvolle Concertgebouw bleven die rillingen en was het gevoel aan de voorzijde van het lichaam op een halve meter afstand van de laaiende gloed van een smeltoven bloot te staan en aan de achterzijde op evenveel afstand van een blok ijs.

„Je bent zeker niet erg lekker, je ziet er zo vreemd uit”, vond mijn vrouw bij het naar bed gaan.

Zwijgend stemde ik hiermee in, omdat tegen spreken in deze toestand noodlottige gevolgen kan hebben.

Met warme grogs, dito kruiken en aspirine werd de strijd tegen het griepduiveltje aangevangen, maar toen het klokje van gehoorzaamheid 's morgens maande, wogen de lede-

TOT ZIENS

maten zó zwaar, deed het hoofd zo'n pijn en klom de alcohol in de koorts-thermometer zó hoog, dat mijn vrouw mij om 8 uur ziek meldde.

En daar lig je dan. Als de koortsvisioenen en het „niks-kan-me-schelen, lame-maar-liggen” stadium voorbij is, schenk je weer aandacht aan de omgeving, tel je de bloemen op het gordijn en let op de geluiden in het huis. „Flat”, heet zoiets met een verzamelnaam en hoewel niet geheel in overeenstemming met wat we daaronder verstaan: een 8-tal woningen met één trappenhuis.

In andere omstandigheden hebben mijn vrouw en ik het altijd over „onze rustige flat”. Maar als je dan zo stilletjes ligt te doezelen dan kom je over die stilte tot andere conclusies. Mijn hemel, wat een geluiden bereiken het oor!

Is dat koortsachtige verbeelding dat er een stel paarden met klepperende hoeven de trap afrennen? O, nee, 't zijn Tine en Bep van de bovenburen die naar school gaan. En dat geluid alsof er zakken steenkolen leeg worden gestort? Dat is iemand die het rooster van de haard schudt. Maar die klap alsof er een schutting omvalt is

alleen te wijten aan een beetje hardhandig sluiten van de buitendeur.

O, heren bouwers met uw beton en ijzerconstructies! Want die hamerslagen op de stenen trap worden voortgebracht door de naaldhakjes van Henny die met haar slank figuurtje en haar 20 jaren mij deze vergelijking hoogst kwalijk zou nemen.

Maar onze muur-aanmuur-buren dingen naar de hoofdprijs in het lawaai. Daar is een uitgevroren bouwvakker bezig een kast te timmeren en ik heb mij in de waakdroom toestand dikwijls afgevraagd, of hij soms naast m'n bed stond te timmeren!

Ik kon alles volgen en ik bouwde mee aan die kast. Het snerpen van de zaag, het ratelen van de boor, het schuren van de ronde kantjes en het kreunen van inspanning bij het indraaien van schroeven..... ik heb niets gemist.

Maar vrienden dit heeft niets met flatneurose te maken, want ik voel me steeds beter en ik hoor steeds minder. Over enkele dagen kom ik de Van der Heem gemeenschap weer versterken.

O ja, vergeet uw rode pil niet bij de koffie. Want die heb ik maandag gemist. Zou dát soms?

Tot ziens.